

najtrdnejša posest, kar jih poznam:
stanje popolnosti. Last zgodovine sem
in ona mene, svetel v njej, a sam

sprašujem se: čemu ta luč?

NA HIŠNEM PRAGU

Cesare Vivaldi (1925)

Vrata odpri, klobuk
obesi in molče počakaj
na hišnem pragu.

Tvoja ljubezen poje onkraj praga:
od nje svetel je dan, srečna svetloba
trepeče po vsej hiši.

In ni samote, razen v tebi.

MODERNO PRILAGAJANJE

Lamberto Pignotti (1926)

Najprej sonca na pretek,
potem zaton na vsej širini.
Nebo, manj praznično in bolj čudaško,
bi kar šlo; večer nad vse lahkoten.
Ko vse kaže le svoj rádostni obraz,
kar prepustite se stvarem
in stvari se bodo prepustile vam,
anarhično, brezbrizno.
Dovolj je, da se ogneš trčenju, da voziš pametno.
Rádosti in bolečine,
hribi in doline,
notri ne in zunaj ne.
Sanje sprehajavske,
svet zložljiv, prenosen, žepnega formata.
Vse bo zmerom le prijetno potovanje
in dan bo, brez izjeme, vsak najlepši v letu.